

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 769/2022
13.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владета Станковић адвокат из ..., против тужене Народне библиотеке „Раде Драинац“ из ..., коју заступа Градско правобранилаштво, Града Прокупља, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2711/2021 од 14.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2711/2021 од 14.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 103/20 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи решење тужене број ... од ...2017. године којим је тужилци отказан уговор о раду, и да се обавезе тужени да је одмах по пријему ове пресуде врати на рад и призна јој сва права по основу рада. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде штете због изгубљене зараде, у новчаним износима наведеним у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означени датума до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженој износ од 51.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2711/2021 од 14.10.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 103/20 од 10.02.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију из разлога предвиђених чланом 407. став 1. тачке 3. и 4. и став 2. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. и чланом 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужилџина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Због битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана, на коју се ревидент позива, ревизија се не може изјавити. Нису основани наводи тужене да је у другостепеном поступку неправилно примењен члан 228. ЗПП. Другостепени суд је прихватио чињенично стање које је нижестепени суд утврдио сагласно тој законској одредби, на основу чињеница које су странке изнеле и доказа које су предложиле, а на којима су засновале свој захтев или оспоравале наводе и доказе противника.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилџи је оспореним решењем престао радни однос као вишку запослених. Скупштина општине Прокупље је на основу Одлуке Владе Републике Србије о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, систему јавних служби, систему Аутономне покрајине Војводине и систему локалне самоуправе за 2017. годину („Службени гласник Републике Србије“ број 61/2017) донела 01.09.2017. године Одлуку о измени Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе („Службени лист Општине Прокупље“ број 8/17 и 14/17). Том Одлуком је број запослених на неодређено време код тужене ограничен на 24 извршиоца. Тужена је 19.10.2017. године донела Правилник о изменама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места којим је број запослених на радном месту ..., на које је тужилџа била распоређена, смањен са 12 на 8 извршилаца. Тужилџа није прихватила могућност споразумног престанка радног односа уз исплату новчане накнаде. Комисија коју је оформио тужени извршила је бодовање и рангирање запослених на пословима књижничара, и према броју остварених бодова рангирала тужилџу на једно од последња четири места на ранг листи. Тужилџа није приговорила извештају Комисије о бодовању.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужилџи је радни однос престао у процесу рационализације броја запослених у јавном сектору, у складу са одредбама посебног Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник Републике Србије“ број 68/15, 85/15 и 81/16). Побилџано решење о престанку радног односа донето је након спроведеног поступка утврђивања вишка запослених, применом критеријума из члана 40. Посебног колективног уговора за установе културе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе („Службени гласник Републике Србије“ број 10/15), на основу којег је тужилџа сврстана међу четири запослена са најмањим бројем бодова, за колико је смањен број извршилаца на њеном радном месту ...

По оцени Врховног суда, наводи ревидента да је у поступку утврђивања вишка запослених погрешно примењен члан 40. Посебног колективног уговора јер су истовремено примењени сви прописани критеријуми, не утиче на правилност побилџане одлуке о престанку радног односа. Из наведене одредбе Посебног колективног уговора

заиста следи да постоје основни критеријуми за утврђење програма решавања вишка запослених (рад остварен у радном односу, стручна спрема и резултати рада) и допунски критеријуми - имовно стање, које се примењује ако запослени остварују једнаке резултате рада, односно дужина радног односа, здравствено стање запосленог и чланова његове уже породице, као и број деце на редовном школовању, који се примењују ако запослени остварују једнаке резултате рада и имају исто имовно стање. Тужила не спори правилност примењених критеријума рад остварен у радном односу и стручна спрема, али оспорава правилност примене критеријума резултата рада због изостанка образложене оцене непосредног руководиоца. По том критеријуму сви запослени добили су максималан број бодова, а тужила није доказала да има право на увећан број бодова због учествовања на такмичењима и остварених резултата. Тужила оспорава и правилност примене допунског критеријума имовно стање, који се у овом случају примењује зато што сви запослени остварују једнаке резултате рада, са разлога што имовно стање није утврђивала комисија коју је образовао тужени, уз учешће репрезентативних синдиката. Међутим, тужила није доказала да је њено имовно стање требало бодовати са већим бројем бодова од оног који је комисија утврдила и да би то утицало на њено место на ранг листи, у смислу да би је изоставило из круга четири запослена за колико је смањен број извршилаца на пословима ... Изостанак бодова по основу допунског критеријума здравствено стање запосленог и члана његове уже породице није од значаја, јер се тај допунски критеријум примењује само ако сви запослени остварују једнаке резултате рада и имају једнако имовно стање, што овде није случај јер постоје разлике у имовном стању запослених. У том контексту, релевантни су наводи тужиле да није имала довољно времена да прикупи доказе о свом здравственом стању. Рационализација броја запослених код туженог није могла бити спроведена у року из члана 11. став 1. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору (до 30. јуна текуће календарске године у периоду спровођења рационализације), јер је акт Владе Републике Србије из члана 4. став 1. тог закона објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 61 од 23.06.2017. године и ступио је на снагу осмог дана од дана објављивања, а тим актом је утврђен максималан број запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе - Општине Прокупље.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић